

dels grups que integren el col·lectiu de residents temporalment absents. Per aquest motiu s'encomana al Govern la regulació detallada d'aquest procediment de vot, amb l'informe previ de la Junta Electoral Central.

3er L'exercici del dret de sufragi per part de les persones cegues o amb discapacitat visual.

Per a això és necessari arbitrar una forma de vot que permeti a les persones cegues o amb discapacitat visual disposar de la privacitat necessària per exercir el seu dret a vot secret, sense necessitat de dependre de tercers i en igualtat de condicions amb la resta dels ciutadans. La regulació detallada d'un procediment per a l'exercici del dret de sufragi de les persones cegues o amb discapacitat visual l'ha de recollir una norma de rang reglamentari, amb l'informe previ de la Junta Electoral Central, evitant així que cada petita modificació tècnica i millora que s'hi vulgui introduir requereixi la modificació d'una llei orgànica.

Article 1.

L'article 24.4 queda redactat de la manera següent:

«Article 24.

4. Dins dels deu dies anteriors al de la votació l'Oficina del Cens Electoral ha de difondre a Internet la relació definitiva de seccions, meses i locals electorals, la qual s'ha d'exposar al públic en els ajuntaments respectius.»

Article 2.

L'article 74 queda redactat de la manera següent:

«Article 74.

El Govern, amb l'informe previ de la Junta Electoral Central, ha de regular les especialitats pel que fa al que disposen els dos articles anteriors per al vot per correu del personal embarcat en vaixells de l'Armada, de la marina mercant o de la flota pesquera, del personal de les Forces Armades espanyoles i dels cossos i les forces de seguretat de l'Estat que estiguin complint missions a l'exterior, així com per al vot per correu dels ciutadans que es trobin temporalment a l'estranger entre la convocatòria d'un procés electoral i la seva celebració.»

Article 3.

L'article 87 queda redactat de la manera següent:

«Article 87.

1. Els electors que no sàpiguen llegir o que, per discapacitat, estiguin impeditos per elegir la papereta o col·locar-la dins del sobre i per lliurar-la al president de la mesa es poden servir d'una persona de la seva confiança per a aquestes operacions.

2. No obstant això, el Govern, amb l'informe previ de la Junta Electoral Central, ha de regular un procediment de votació per a les persones cegues o amb discapacitat visual que els permeti exercir el seu dret de sufragi, i que garanteixi el secret del vot.»

Article 4.

L'apartat 2 de la disposició addicional primera queda redactat de la manera següent:

«2. En aplicació de les competències que la Constitució reserva a l'Estat, s'apliquen també a les eleccions a assemblees legislatives de comunitats autònomes convocades per aquestes els següents articles del títol I d'aquesta llei orgànica: 1 a 42; 44; 44 bis; 45; 46.1, 2, 4, 5, 6 i 8; 47.4; 49; 51.2 i 3; 52; 53;

54; 58; 59; 60; 61; 62; 63; 65; 66; 68; 69; 70.1 i 3; 72; 73; 74; 75; 85; 86.1; 87.2; 90; 91; 92; 93; 94; 95.3; 96; 103.2; 108.2 i 8; 109 a 119; 125 a 130; 131.2; 132; 135 a 152.»

Disposició final.

Aquesta llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 8 d'octubre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

17634 LLEI ORGÀNICA 10/2007, de 8 d'octubre, reguladora de la base de dades policial sobre identificadors obtinguts a partir de l'ADN. («BOE» 242, de 9-10-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta llei orgànica.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la llei orgànica següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

L'àcid desoxiribonucleic (ADN), component químic del nucli cel·lular, s'ha convertit en un instrument essencial de les tècniques que la moderna medicina forense utilitza per a la investigació de delictes per part de les autoritats judicials i policials.

D'ençà que en 1988, al Regne Unit i per primera vegada, la informació obtinguda de l'ADN va ser utilitzada per identificar i condemnar el culpable d'un delictes, tant a Espanya com a la resta dels països del nostre entorn s'ha pres consciència de la transcendència dels marcadors genètics en les investigacions criminals, fet que era més freqüent en altres àmbits, com la identificació de cadàvers o la determinació de relacions de parentiu.

Tanmateix, i malgrat aquesta importància, l'ús de les dades relacionades amb l'ADN, en l'àmbit de la persecució de delictes, presenta avui nombroses dificultats, especialment pel que fa a obtenir-lo i registrar-lo amb vista a fer-lo servir en el curs d'investigacions posteriors. Això es deu tant al caràcter sensible que tenen aquestes dades i el grau de protecció important amb què, naturalment, han de comptar, com a la inexistència d'un marc jurídic que en reguli l'ús adequadament.

L'any 2003, i mitjançant el que disposa la disposició final primera de la llei orgànica 15/2003, de 25 de novembre, de modificació del Codi penal, es va reformar la llei d'enjudiciament criminal a fi de proporcionar cobertura jurídica, de què mancaven fins aleshores, a determinades pràctiques d'investigació.

La nova redacció que fan els articles 326 i 363 de la llei d'enjudiciament criminal va consistir, essencialment, en el fet de regular la possibilitat d'obtenir l'ADN a partir de mostres biològiques provinents de proves trobades en el lloc del delictes o extrems de sospitosos, de manera que els

esmentats perfils d'ADN puguin ser incorporats en una base de dades per utilitzar-los en aquella investigació concreta.

Però la reforma no va preveure altres aspectes importants, com la possibilitat de crear una base de dades en la qual, de manera centralitzada i integral, s'emmagatzemés el conjunt dels perfils d'ADN obtinguts, a fi de poder-los utilitzar, posteriorment, en investigacions diferents o futures, fins i tot sense el consentiment exprés del titular de les dades.

Aquestes mancances, unides a altres factors de naturalesa diversa, posen de manifest la insuficiència de la regulació vigent per satisfer tant les possibilitats tècniques i les demandes ciutadanes com els compromisos internacionals progressivament adquirits pel nostre país en matèria d'intercanvi de perfils d'ADN per a les investigacions de determinats delictes.

D'una banda, és indubtable que els avenços tècnics permeten avui que l'obtenció de dades exclusivament identificatives a partir d'una mostra d'ADN es pugui fer de manera ràpida, econòmica i escassament limitadora dels drets ciutadans. De l'altra, la societat exigeix que les autoritats, judicials i policials, encarregades de la persecució dels delictes, disposin de instruments d'investigació tan eficients com sigui possible, especialment en la lluita contra els crims que generen més alarma social. Finalment, no es pot oblidar que la creixent globalització dels delictes i la paral·lela assumptió per part d'Espanya d'una sèrie d'obligacions recíproques amb altres països per compartir la informació disponible en els respectius fitxers i bases de dades exigeixen l'adopció de les mesures materials i jurídiques adequades.

Respecte d'aquest últim aspecte, es pot assenyalar que l'adopció d'aquestes mesures jurídiques, així com la creació de bases de dades que permetin intercanviar la informació entre els estats membres, ha estat exposada reiteradament des de les institucions comunitàries a través de sengles resolucions del Consell relatives a l'intercanvi de resultats d'anàlisi d'ADN, de 9 de juny de 1997 i de 25 de juliol de 2001, respectivament. En el mateix sentit s'ha pronunciat el Consell d'Europa a partir de la Recomanació (92) 1, de 10 de febrer de 1992, del seu Comitè de Ministres, sobre la utilització dels resultats d'anàlisi d'ADN en el marc del sistema de justícia penal.

Finalment, s'ha de recalcar que en la redacció d'aquesta Llei, com no pot ser d'una altra manera, s'han tingut en compte els criteris que el Tribunal Constitucional ha anat conformant sobre la protecció dels drets fonamentals en l'obtenció de proves a partir dels perfils d'ADN en diverses sentències com ara la 207/1996, de 16 de desembre.

II

L'articulat d'aquesta Llei comença per determinar el que constitueix el seu objectiu fonamental, que no és un altre que la creació d'una base de dades en la qual, de forma única, s'integrin els fitxers de les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat en que s'emmagatzemen les dades identificatives obtingudes a partir de les anàlisis d'ADN que s'hagin fet en el marc d'una investigació criminal, o en els procediments d'identificació de cadàvers o d'investigació de persones desaparegudes.

En relació amb la seva integració orgànica, la base de dades policials sobre identificadors obtinguts a partir de l'ADN depèn del Ministeri de l'Interior a través de la Secretaria d'Estat de Seguretat.

A continuació, la Llei incorpora una important novetat perquè possibilita que, per a determinats delictes d'especial gravetat i repercussió social –així com en el cas dels patrons identificatius obtinguts en els procediments d'identificació de restes cadavèriques o de persones desaparegudes, o quan el titular de les dades hagi prestat el seu consentiment per a la inscripció–, els resultats obtin-

guts a partir de l'anàlisi de les mostres biològiques del sospitós, detingut o imputat, siguin inscrits i conservats en la base de dades policial, a fi que puguin ser utilitzats en aquella investigació concreta o en altres que es portin a terme per la comissió d'algun dels delictes per als quals la mateixa Llei habilita la inscripció dels perfils d'ADN a la base de dades.

Aquesta regulació conté una salvaguarda molt especial, que és fonamental per suprimir qualsevol vulneració del dret a la intimitat, atès que només poden ser inscrits els perfils d'ADN que siguin reveladors, exclusivament, de la identitat del subjecte –la mateixa que ofereix una empremta dactilar– i del sexe, però, en cap cas, els de naturalesa codificadora que permetin revelar qualsevol altra dada o característica genètica.

Una altra garantia tècnica important deriva de l'exigència que la Llei estableix en relació amb l'obligatòria acreditació que han de tenir els laboratoris que hagin de fer les corresponents anàlisis biològiques, i és competent per concedir la dita acreditació, d'acord amb la disposició addicional tercera de la Llei d'enjudiciament criminal, la Comissió nacional per a l'ús forense de l'ADN.

En relació amb el període de la conservació dels perfils identificatius a la base de dades, la Llei fixa uns períodes de cancel·lació la durada dels quals depèn del tipus del delictes i de la resolució judicial amb què acabi el procediment penal.

A fi d'assolir l'objectiu que la base de dades creada sigui tan completa i eficaç com sigui possible, es disposa no només que el Ministeri de l'Interior adopti les mesures oportunes perquè els diferents fitxers i bases de dades d'ADN que hi hagi en l'àmbit de les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat en el moment de la seva entrada en vigor passin a integrar-se a la base de dades que aquesta Llei crea, sinó que també puguin, eventualment, integrar-se en un futur, i mitjançant la subscripció del corresponent Conveni, altres fitxers, registres o bases de dades identificatius obtinguts a partir de l'ADN, que no depenguin de les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat.

Finalment, el text s'inscriu en el marc de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, la qual, per la seva pròpia naturalesa de regulació general en la matèria, és aplicable directament, i els preceptes d'aquesta Llei són especialitats permeses per l'esmentada Llei orgànica, que tenen la seva justificació en les peculiaritats de la base de dades que regula.

Article 1. Creació.

Es crea la base de dades policial d'identificadors obtinguts a partir de l'ADN, que ha d'integrar els fitxers d'aquesta naturalesa de titularitat de les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat tant per a la investigació i indagació de delictes com per als procediments d'identificació de restes cadavèriques o d'investigació de persones desaparegudes.

Article 2. Dependència orgànica.

La base de dades policial d'identificadors obtinguts a partir de l'ADN depèn del Ministeri de l'Interior, a través de la Secretaria d'Estat de Seguretat.

Article 3. Tipus d'identificadors obtinguts a partir de l'ADN inclosos en la base de dades policial.

1. S'inscriuen a la base de dades policial d'identificadors obtinguts a partir de l'ADN les dades següents:

a) Les dades identificatives extretes a partir de l'ADN de mostres o fluids que, en el marc d'una investigació criminal, s'hagin trobat o obtingut a partir de l'anàlisi de les mostres biològiques del sospitós, detingut o imputat,

quan es tracti de delictes greus i, en tot cas, els que afectin la vida, la llibertat, la indemnitat o la llibertat sexual, la integritat de les persones, el patrimoni, sempre que s'hagin fet amb força en les coses, o violència o intimidació en les persones, així com en els casos de la delinqüència organitzada, i, en tot cas, s'entén inclosa dins el terme «delinqüència organitzada» la que recull l'article 282 bis, apartat 4, de la Llei d'enjudiciament criminal en relació amb els delictes enumerats.

b) Els patrons identificatius obtinguts en els procediments d'identificació de restes cadavèriques o d'investigació de persones desaparegudes.

La inscripció a la base de dades policial dels identificadors obtinguts a partir de l'ADN a què es refereix aquest apartat no necessita el consentiment de l'afectat, el qual s'ha d'informar per escrit de tots els drets que l'assisteixen respecte a la inclusió en la base esmentada, de manera que en quedi constància en el procediment.

2. També es poden inscriure les dades identificatives obtingudes a partir de l'ADN quan l'afectat hagi prestat expressament el seu consentiment.

Article 4. *Tipus de dades.*

Només es poden inscriure en la base de dades policial que regula aquesta Llei els identificadors obtinguts a partir de l'ADN, en el marc d'una investigació criminal, que proporcionin, exclusivament, informació genètica reveladora de la identitat de la persona i del seu sexe.

Article 5. *Laboratoris acreditats.*

1. Les mostres o vestigis presos respecte dels quals s'hagin de realitzar anàlisis biològiques s'han de remetre als laboratoris degudament acreditats. Correspon a l'autoritat judicial pronunciar-se sobre la posterior conservació de les esmentades mostres o vestigis.

2. Només poden fer anàlisis de l'ADN per a identificació genètica en els casos que preveu aquesta Llei els laboratoris acreditats amb aquesta finalitat per la Comissió nacional per a l'ús forense de l'ADN que superin els controls periòdics de qualitat a què s'hagin de sotmetre.

Article 6. *Remissió de les dades.*

La remissió de les dades identificatives obtingudes a partir de l'ADN, per a la seva inscripció en la base de dades policial en els supòsits que estableix l'article 3 d'aquesta Llei, l'ha d'efectuar la Policia Judicial, i per a això s'han d'adoptar totes les garanties legals que n'assegurin el trasllat, conservació i custòdia.

Article 7. *Ús i cessió de les dades incloses en la base de dades.*

1. Les dades incloses en la base de dades objecte d'aquesta Llei només les poden utilitzar les unitats de Policia Judicial de les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat, i com a tals s'entenen les unitats respectives de la Policia i de la Guàrdia Civil en l'exercici de les funcions que preveu l'article 547 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, així com les autoritats judicials i fiscals, en la investigació dels delictes enumerats a la lletra a) de l'apartat primer de l'article 3 d'aquesta Llei.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, quan el tractament es faci per a la identificació de cadàvers o la investigació de persones desaparegudes, les dades que conté la base de dades objecte d'aquesta Llei només poden ser utilitzades en la investigació per a la qual van ser obtingudes.

3. Es poden cedir les dades que conté la base de dades:

a) A les autoritats judicials, fiscals o policials de tercers països d'acord amb el que preveuen els convenis internacionals ratificats per Espanya i que estiguin vigents.

b) A les policies autonòmiques amb competència estatutària per a la protecció de persones i béns i per al manteniment de la seguretat pública, que únicament poden utilitzar les dades per a la investigació dels delictes enumerats a la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 3 d'aquesta Llei o, si s'escau, per a la identificació de cadàvers o investigació de persones desaparegudes.

c) Al Centre Nacional d'Intel·ligència, que pot utilitzar les dades per al compliment de les seves funcions relatives a la prevenció d'aquests delictes, de la manera que preveu la Llei 11/2002, de 6 de maig, reguladora del Centre Nacional d'Intel·ligència.

Article 8. *Nivell de seguretat aplicable.*

Tots els fitxers que integren la base de dades objecte d'aquesta Llei estan sotmesos al nivell de seguretat alt, d'acord amb el que estableix la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre.

Article 9. *Cancel·lació, rectificació i accés a les dades.*

1. La conservació dels identificadors obtinguts a partir de l'ADN en la base de dades objecte d'aquesta Llei no pot superar:

El temps que assenyala la Llei per a la prescripció del delictes.

El temps que assenyala la Llei per a la cancel·lació d'antecedents penals, si s'ha dictat sentència condemnatòria firme, o absolutòria per la concurrència de causes eximentes per falta d'imputabilitat o culpabilitat, llevat de resolució judicial en contra.

En tot cas s'ha de procedir-ne a la cancel·lació quan s'hagi dictat interlocutòria de sobreseïment lliure o sentència absolutòria per causes diferents de les esmentades a l'epígraf anterior, una vegada que siguin fermes les resolucions esmentades. En el cas de sospitosos no imputats, la cancel·lació dels identificadors inscrits es produirà un cop transcorregut el temps que assenyala la Llei per a la prescripció del delictes.

En els supòsits en què en la base de dades hi hagi diverses inscripcions d'una mateixa persona, corresponents a diversos delictes, les dades i els patrons identificatius inscrits s'han de mantenir fins que acabi el termini de cancel·lació més ampli.

2. Les dades pertanyents a persones mortes s'han de cancel·lar quan l'encarregat de la base de dades en tingui coneixement de la mort. En els supòsits que preveu l'article 3.1.b), les dades inscrites no s'han de cancel·lar mentre siguin necessàries per a la finalització dels procediments corresponents.

3. L'exercici dels drets d'accés, rectificació i cancel·lació en relació amb la base de dades policial d'identificadors obtinguts a partir de l'ADN es pot efectuar en els termes que estableixen la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, i la seva normativa de desplegament.

4. Els identificadors obtinguts a partir de l'ADN respecte dels quals es desconeixi la identitat de la persona a què corresponen, queden inscrits mentre se'n mantingui l'anonimat. Una vegada identificats, s'ha d'aplicar el que disposa aquest article als efectes de la seva cancel·lació.

Disposició addicional primera. *Integració de fitxers i bases de dades.*

1. El Ministeri de l'Interior ha d'adoptar les mesures oportunes perquè els diferents fitxers i bases de dades d'identificadors obtinguts a partir de l'ADN que hi hagi en

l'àmbit de les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei passin a integrar-se en la base de dades policial creada per la mateixa Llei.

2. Igualment, i mitjançant la subscripció del conveni oportú, és possible la integració en la nova base de dades de les dades procedents d'altres fitxers, registres o bases de dades d'identificadors obtinguts a partir de l'ADN, diferents dels que descriu l'article 1 d'aquesta Llei, sempre que hagin estat creats amb les úniques finalitats d'investigació i indagació dels delictes a què es refereix l'article 3.1.a) d'aquesta Llei, identificació de cadàvers o investigació de persones desaparegudes.

Disposició addicional segona. *Règim jurídic.*

Aquesta Llei s'inscriu en el marc del que disposa la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, la qual, per la seva pròpia naturalesa, és aplicable directament, i els preceptes d'aquesta Llei són especificitats habilitades per l'esmentada Llei orgànica en funció de la naturalesa de la base de dades que es regula.

Disposició addicional tercera. *Obtenció de mostres biològiques.*

Per a la investigació dels delictes que enumera la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 3, la Policia Judicial ha de procedir a la presa de mostres i fluids del sospitós, detingut o imputat, així com del lloc del delicte. La presa de mostres que requereixin inspeccions, reconeixements o intervencions corporals, sense consentiment de l'afectat, demanen en tot cas autorització judicial mitjançant interlocutòria motivada, d'acord amb el que estableix la Llei d'enjudiciament criminal.

Disposició addicional quarta. *Laboratoris de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses.*

A l'efecte del que disposa l'article 5 d'aquesta Llei, els laboratoris de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses poden efectuar les corresponents anàlisis de l'ADN per a identificació genètica, d'acord amb les funcions que li atribueix la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.

Disposició transitòria única. *Laboratoris no acreditats.*

Els laboratoris de les Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei no estiguin degudament acreditats de la manera que preveu l'article 5 disposen del termini d'un any per fer-ho a comptar de la data esmentada.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior que contradiguin el que disposa aquesta Llei o s'hi oposin.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara de les regles 1a, 6a i 29a de l'article 149.1 de la Constitució.

Disposició final segona. *Preceptes amb caràcter de Llei ordinària.*

Tenen el caràcter de Llei ordinària els articles 2, apartat 2 de l'article 5, articles 7, 8 i 9, i la disposició addicional primera, disposició addicional segona, disposició addicional quarta, disposició transitòria única, disposició final primera, i disposició final tercera.

Disposició final tercera. *Habilitació normativa.*

1. S'autoritza el Govern per dictar les normes que pertoquin per al desplegament del que disposa aquesta Llei.

2. Específicament s'habilita el Govern per determinar el responsable del fitxer i de la seva gestió, als efectes del que preveu la Llei 15/1999, de 13 de desembre.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap d'un mes de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 8 d'octubre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

17635 LLEI 23/2007, de 8 d'octubre, de creació de la Comissió Nacional del Sector Postal. («BOE» 242, de 9-10-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

La Llei 24/1998, de 13 de juliol, del servei postal universal i de liberalització dels serveis postals, aprovada amb fonament en la competència exclusiva que l'article 149.1.21a de la Constitució reconeix a l'Estat en matèria de correus, ha establert una regulació en què es determina el règim al qual s'ha de subjectar la prestació del servei postal universal, el dret a les comunicacions postals de tots els ciutadans i empreses, i el reconeixement de la liberalització d'un important àmbit del sector postal, i ha fixat les regles bàsiques que permetin la lliure concurrència.

Aquesta Llei ha permès que una part dels serveis postals es prestin en règim de lliure competència i, amb aquesta finalitat, ha definit unes regles mínimes d'ordenació del sector i ha impulsat l'aparició d'operadors diferents de Correus i Telègrafs, SA, que han posat fi al monopoli de l'Estat en el servei de correus. Ara és necessari adoptar altres mesures complementàries que facin més efectiva la competència entre els operadors en el sector liberalitzat i, en especial, la creació d'un organisme independent, tant de l'Administració com dels operadors, que tingui la capacitat d'ordenar i resoldre els problemes que puguin obstaculitzar el lliure exercici de la competència.

Per això, amb la finalitat de salvaguardar l'execució del que estableix la Llei 24/1998, de 13 de juliol, i d'aconseguir que el sector postal es regeixi pels principis de lliure competència, transparència i igualtat de tracte, es crea la Comissió Nacional del Sector Postal, com a òrgan independent i especialitzat encarregat de resoldre, o arbitrar si s'escau, els conflictes entre els operadors postals i de vetllar pels interessos dels usuaris.